

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Immisericordis, erga pauperem, vsurarij poena.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

- i. Reg. 2. 6. *liter Dominus mortificat & viuificat, deducit ad inferos & reducit?*
Nolite confidentiam amittere, o pauperes, Deus vos de caelo aspicit; Deus necessitatem vestram probe agnoscit; Deus permittit, qui vobis insidientur: sed fortasse, per illos ipsos succurret, qui vobis imminet deuorandis, sæpe enim operatur salutem ex inimicis nostris, & de manu omnium qui oderunt nos.
- LUC. 1. 71. VII. *Octauo igitur, quamuis Deus potentes non abicit, cum & ipse sit potens, tamen non saluat impios, & iudicium pauperibus tribuit, neq; eos sinit abire impunitos, quibus dici potest: in alio tuis inuentus est sanguis animarum pauperum, & innocentium.* Sunt enim veloces pedes eorum, & in modum Mercurij, ob talaria, alati, ad effundendum sanguinem, quorum manus ad dandum veloces esse debuissent. Sentiunt itaq; merito manum Dei punientis, & curam pauperum singularem habentis. Qua de causa ita præscripsit populo suo.
- Exod. 22. 21. *Aduenam non contrisabis, neque affliges eum: aduena enim & ipsi fueris in terra Egypti. Vidua & pupillo non nocebitis. Si laferitis eos, visiferabuntur ad me, & ego audiam clamorem eorum: & indignabitur furor meus, percutiamq; vos gladio, & erunt uxores vestra vidua, & filij vestri pupilli. Si pecuniam mutuam dederis populo meo pauperi, qui habitat tecum, non urgebis eum, quasi exactor, nec vfuris opprimes.* Quas Dei minas non esse inefficaces ostendit tertia viduz exemplum.
- Paul. Diacon in vita S. Iuuentij Episc. c. 14. & Sur. 14. Septemb. *Memorat Paulus Diaconus, viduam fuisse, quæ paupertate pressa mutuam ab vsurario pecuniam acceperat, sed magno suo malo, neque enim desisteat ille vsuram identidem exposcere; quin & duplum exigere eius pecuniæ, quam dedisset. Nullum erat desertæ vsipiam refugium, nisi ad S. Iuuentium Episcopum, singularem pauperum, viduarum, ac pupillorum patronum. Is postquam & vidua calamitatem, & iniusti exactoris importunitatem cognouit, Diaconum suum Exuperantium cum eadem vidua, misit ad creditorem, addito hoc mandato: Vado ad eum, qui hanc viduam crudeli exactione opprimit: admone eum vice mea postulationis, dicens: Pater tuus rogat, sufficiat tibi, quod tuum est, nec exigas, quod minime dedisti, ne id, quod habere videris, amittas. Si autem te audire noluerit, ecce do tibi sumam preij, porrige ei, & reuertere.* Paruit Diaconus, hominemque anarum, vidua comitante, conuenit, nihilque eorum, quæ mandata erant, omisit. Lapidem citius molliisset, quam ini-

quum

quum hominem. Sed exiguo lucro fœnus accepit. Eodem enim temporis momento, quo aurum ab Episcopo missum contigit atq; in manus sumit, humi collapsus, miserimè expiravit. Duo hic expendi possunt, ira Dei, & cura Dei; cura pauperum & viduarum, ira in fœneratores. Tametsi enim licitum est, urgente necessitate accipere mutuum à fœneratore, non tamen licitum est istis, eum spe fœnoris mutuum dare. Illos necessitas excusat, non item istos. *Audent fœneratores dicere:* ait S. Augustinus: *Non habeo aliqd, unde vivam. Hoc mihi & latro diceret deprehensus circa parietem alienum; hoc mihi & leno diceret, emens puellas ad prostitutionem: hoc & maleficus incantans mala, & vendens malitiam suam. Quidquid tale prohibere conaremur, responderent omnes, quia non haberent, unde viverent, quia inde se pascere: quasi non hoc ipsum in illis maxime puniendum est, quia artem nequitia delegerunt, unde vitam transfugant, & inde se pascere volunt, unde offendant eum, à quo omnes pascuntur.*

S. Augustinus
in Plat. 129.

Nondè, quod Ado testatur, de Ludouico Imperatore Caroli Imperatoris filio, planè Deo maiore iure tribuitur. Ludouicus, annis circiter viginti octo, quibus imperium gessit, non solum fuit eximius amator castitatis, promotor religionis, fautorq; Ecclesiasticorum; verùm etiam, in Gallia, Germania, Italia totoq; Imperio suo, legatos constituit, qui pauperum & oppressorum curam gererent, eorum causas audirent, ijsq; iustitiam administrarent, atque in omni necessitate succurrerent, Deus, non annis 28. duntaxat, sed à condito orbe, Angelos pauperum tutelares constituit, quin & causam eorum ipse suscepit, suscipit, suscipiet. *Nonne Deus elegit pauperes in hoc mundo, diuites in fide, & heredes regni, quod repromisit Deo diligentibus se?* ait S. Iacobus. Ipse Christus dixit: *cùm facis conuiuium, voca pauperes, debiles, claudos, & cacos.* Ac rursus, cùm à cœna magna diuites, ob villam emtam, & ob emta quinque iuga bouum, atque ob vxorem ductam se se excusarent, iratus paterfamilias dixit seruo suo: *Exi cito in plateas, & vicos ciuitatis; & pauperes ac debiles, & cacos, & claudos introduce huc.* Cœna magna, erit cœna Agni, non nectare & ambrosia, sed genimine vitis nobilioris pretiosa, in qua, vbi accumbant hi pauperes, ostendit Lazarus in ipso sinu Abrahæ, sicut & D. Ioannes

VIII.
Ado Chron.
2. 6. An. 815.

1. 2. 5.

Luc. 14. 13.
Ibid.

Luc. 16. 23.